

Z OBRAD RADY DUSZPASTERSKIEJ c.d.

- Po odśpiewaniu kilku kołęd Ksiądz Proboszcz wszystkim zebrany na spotkaniu złożył życzenia i zgodnie z staropolskim zwyczajem przelamano się opłatkiem
 - Zaproszony gość ksiądz Adam Kraska zaprezentował wszystkim uczestnikom spotkania swój niedawno wydany tomik poezji zatytułowany „Stwórco czekania”. Można było nabyć ten tomik i otrzymać autograf oraz indywidualną dedykację.
 - W Roku Wiary podczas odwiedzin duszpasterskich czyli (tzw. kołеды) czytaliśmy Pismo Święte. Zwrócono uwagę, że jeśli są domy w naszej parafii które nie posiadają tej Świętej Księgi to zachęcamy do jak najszybszego nabycia by Pismo Święte było czytane w naszych domach.
 - Księża podczas kołedy w rozmowach duszpasterskich zauważają pojawiający się w naszej parafii problem małżeństw niesakramentalnych które nie mają przeszkód kanonicznych do zawarcia ślubu kościelnego.
 - Księża wikariusze poinformowali o wyjazdach podczas ferii zimowych chóru i ministrantów.
 - Ksiądz Proboszcz zachęcał do radosnego przeżywania tego okresu po Narodzeniu Jezusa.
- Następne spotkanie Rady Duszpasterskiej zaplanowano na drugą niedzielę lutego.

Spotkanie opłatkowe Rady Duszpasterskiej zakończyło się modlitwą.

Trochę humoru :) :)

Święci: Piotr i Paweł grają sobie w golfa. Paweł trafia do dołka za pierwszym razem. Piotr tak samo. Potem jeszcze raz. W końcu św. Paweł pyta się: – Słuchaj stary, my robimy cuda, czy gramy na poważnie?

* * *

Pewne trzy parafie nawiedziła plaga wiewiórek. Całe dziesiątki rudych stworzonek zamieszkały w murach kościołów. Członkowie pierwszej parafii uznali to za wolę Boga i wiewiórki zostały. W drugiej parafii delikatnie wyłapano wszystkie i wywieziono do lasu, lecz po trzech dniach wróciły. Tylko w trzeciej parafii znaleziono właściwe rozwiązanie: wiewiórki zostały ochrzczone i wpisane do rejestrów parafialnych. Od tej pory widuje się je tylko na Wielkanoc i w Boże Narodzenie.

W ostatnich tygodniach:

Odeszli do wieczności:

Danuta Szatkowska (ul. Ceglana, 1.64); Halina Leda (ul. Roszarnicza, 1.54).

Niech odpoczywają w pokoju

Sakrament chrztu świętego przyjęli:

Iga Janczak (Witaszyczki); Aleksandra Orłowska (ul. Kolejowa); Adam Tomasz Rynowiecki (Witaszyczki); Antoni Świerkowski (ul. Marcina); Zofia Szczyło (ul. Sienkiewicza).

Witamy we wspólnocie wierzących

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Marzena Barbara Migaszewska (Małgów) i Tomasz Szajda (Prusy).

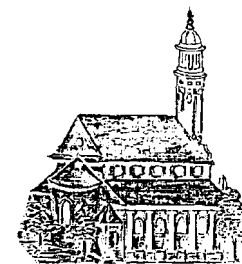
Szczęść Boże na nowej drodze życia

SŁOWO

PISMO PARAFII WITASZYCE
www.witaszyce.pl

NR 239 ROK XVIII STYCZEŃ 2013

PISMO PRZEZNACZONE WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU DUSZPASTERSKO - KATECHETYCZNEGO PARAFII, Adres: WITASZYCE, ul. STAWNA 2

W ROKU WIARY ROZWAŻAMY O MIŁOŚCI

W cyklu naszych rozważań na Rok Wiary w styczniowym, kolejnym numerze „Słowa” zajmujemy się miłością. Drodzy czytelnicy naszej gazetki parafialnej nie jest łatwo pisać o miłości tak, by nie otrzeć się o banał i nie spłyć jej głębi. Bo czy można opisać to, co jest w człowieku, gdy patrzy w oczy ukochanej osoby po dziesięciu, dwudziestu czy pięćdziesięciu latach małżeństwa? Co dzieje się w matce, gdy po raz pierwszy słyszy bicie serca jej dziecka? A przecież miłość ma o wiele więcej wymiarów.

Miłość wstaje w nocy, robi śniadanie, sprząta, zabiera na spacer, uczy jeździć na rowerze, dzieli się chlebem z głodnym, przytula, ociera łzy, całuje, słucha i uśmiecha się. Co byłoby gdyby wszystkie nasze uczynki pozbawione były miłości? Ile moglibyśmy dać z siebie, działając jedynie z obowiązku? I czy cieszyłoby nas wyłącznie w taki sposób otrzymane dobro? A Bóg? Czy Bóg umarłby za nas z obowiązku?

Nie da się opisać wszystkich wymiarów miłości w kilku zdaniach. Ale warto zapytać: dlaczego? Dlaczego Bóg za nas umarł? Jaka jest jego miłość, że dał się skatować i zabić w taki sposób? Jak kocha Bóg?

Pismo święte, o czym przypomina Benedykt XVI, na różne sposoby mówi o miłości Boga do człowieka. Prorocy Ozeasz i Eze-

chiel odwołują się często do erotycznych porównań, by ukazać namiętną miłość Boga do człowieka: „Oto przechodziłem obok ciebie i ujrzałem cię. Był to twój czas, czas miłości. Rozciągnąłem poję płaszcz mego nad tobą i zakryłem twą nagość. Związałem się z tobą przysięgą i wszedłem z tobą w przymierze – wyrocznia Pana Boga – stałaś się moją.” (Ez 16,8). Narzeczeństwo i małżeństwo pokazujące relację Boga do człowieka mają jeszcze jedną stronę – każda niewierność człowieka wobec Boga traktowana jest jak prostytutka. Dlatego najważniejsze w tym jest to, „że człowiek żyjąc w wierności jednemu Bogu, doświadcza siebie samego jako kochanego przez Boga i odkrywa radość w prawdzie, w sprawiedliwości – radość w Bogu, która staje się jego istotnym szczęściem: „Kogo prócz Ciebie mam w niebie? Gdy jestem z Tobą, nie cieszy mnie ziemia... Mnie zaś dobrze jest być blisko Boga” (Ps 73 [72], 25. 28)”.

Bóg w swej miłości idzie jednak jeszcze dalej. Gdy człowiek okazuje się niewierny, Bóg go nie potępia, ale przebacza wszystko: „Jakże cię mogę porzucić, Efraimie, i jak opuścić ciebie, Izraelu?... Moje serce na to się wzdryga i rozpalają się moje wnętrzności. Nie chcę, aby wybuchnął

SPOTKANIE Z AUTOREM TRYPTYKU „STWÓRCO CZEKANIA”

W niedzielę 13 stycznia 2013 roku podczas wszystkich Mszy Świętych w naszej świątyni kazania głosił Ksiądz Adam Kraska wywodzący się z naszej parafii a pracujący obecnie w Ostrowie Wlkp. w parafii pw. Ducha Świętego. Wydał on tomik poezji zatytułowany „Stwórco czekania. Tryptyk”. Po każdej Mszy Świętej niedzielnej można było nabyć w sklepiku ten tomik i uzyskać autograf wraz z dedykacją. Całkowity dochód ze sprzedaży jest przeznaczony na rozbudowę kościoła pw. Ducha Świętego w Ostrowie Wlkp.

We wstępie do tomiku Księdza Adama napisanym przez Małgorzatę Juda – Mieloch możemy przeczytać: *Poezja Księdza Adama*

Kraski to otwieranie drzwi do rzeczywistości dwoma kluczami: kluczem sztuki i kluczem religii. Tom „Stwórco czekania.

Tryptyk” włącza się w od wieków żywy i nadal produktywny w polskiej literaturze – zwłaszcza liryce – nurt refleksji chrześcijańskiej. Definicji poezji religijnej nie można redukowac do poezji poruszającej tematykę religijną. Poezja religijna bowiem to jeden z wcześniej wymienionych sposobów poznawania rzeczywistości powstających z połączenia dwóch wrażliwości: artystycznej i religijnej. Poezja taka to efekt tych procesów przebiegających równocześnie. Jej tworzywem są słowa modlitwy, a zarazem słowa obserwacji poetyckiej. „Piszę wiersz, modląc się”, „Pisząc wiersz, modlę się”. Życzymy Księdzu Adamowi wielu sukcesów duszpasterskich w pracy kapłańskiej a także czekamy na kolejne jego wiersze.

PODZIĘKOWANIE

Opiekun ministrantów dziękuje wszystkim tym parafianom, którzy na byli przed świętami Bożego Narodzenia naszą parafialną kartkę świąteczną. Rozprowadzana ona była na terenie naszej parafii przez ministrantów i nie tylko. Udało się sprzedać 1419 sztuk które po odjęciu kosztów wydrukowania przyniosły sumę 899 złotych. Pieniądze te zasilily kasę ministrancką, dzięki którym jest możliwe zorganizowanie dofinansowania wyjazdu ministrantów podczas rozpoczynających się ferii do naszej zimowej stolicy Polski Zakopanego.

W ROKU WIARY ROZWAŻAMY O MIŁOŚCI c.d.

plomień mego gniewu, i Efraima już więcej nie zniszczę, albowiem Bogiem jestem, nie człowiekiem; pośrodku ciebie jestem Ja – Święty” (Oz 11, 8-9). Papież zwraca uwagę na związek tej historii z krzyżem i zauważa, że „Bóg tak bardzo miłuje człowieka, że sam stawszy się człowiekiem, przyjmuje nawet jego śmierć i w ten sposób godzi sprawiedliwość z miłością”. Dalej Papież pisze: „W Jego śmierci na krzyżu dokonuje się owo zwrócenie się Boga przeciwko samemu sobie, poprzez które On ofiarowuje siebie, aby podnieść człowieka i go zbawić – jest to miłość w swej najbardziej radykalnej formie. Spojrzenie skierowane na przebity bok Chrystusa, o którym mówi św. Jan (por. 19, 37), zawiera to, co było punktem wyjścia tej Encykliki: „Bóg jest miłością” (1J 4, 8). To tu może być kontemplowana ta prawda. Wychodząc od tego można definiować, czym jest miłość. Poczynając od tego spojrzenia, chrześcijanin znajduje drogę swego życia i swojej miłości”.

Ważna w tym miejscu jest Eucharystia, gdyż jest ona nie tylko pamiątką, czyli wspomnianiem tego, co się wydarzyło, ale jest

tym, co przeżywamy w terażniejszości – Jezus karmi nas swoim Ciałem i pozwala nam trwać w jedności z Nim. Ta jedność łączy nas jednocześnie z innymi ludźmi, którzy przystępują do Komunii. W Eucharystii znajdujemy zatem źródło wezwania do miłości bliźniego, którym jest każdy człowiek. „Eucharystia, która nie przekłada się na miłość konkretnie praktykowaną, jest sama w sobie fragmentaryczna. Wzajemnie „przykazanie” miłości staje się możliwe tylko dlatego, że nie jest jedynie wymogiem; miłość może być „przykazana” ponieważ wcześniej jest dana”.

Otrzymaliśmy od Boga wspaniały dar – miłość. Dar ten jednak będzie przynosił owoce tylko wtedy, gdy będziemy się nim dzielili z innymi. Bo miłość musi być praktykowana.

Ks. Piotr

Źródło:

ENCYKLIKA „DEUS CARITAS EST” OJCA ŚWIĘTEGO BENEDYKTA XVI DO BISKUPÓW, PREZBITERÓW I DIAKONÓW DO OSÓB KONSEKROWANYCH I WSZYSTKICH WIERNYCH ŚWIECKICH O MIŁOŚCI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

ROZLICZENIE FINANSOWE ZESPOŁU CHARYTATYWNEGO ZA ROK 2012.

Wpływy:

1. Zostało z 2011 roku	- 1757,96 zł
2. Z Mszy św. poniedziałkowych	- 9556,02 zł
3. Ze skarbonek św. Antoniego	- 938 zł
4. Ofiarodawcy indywidualni	- 279 zł
5. Dodatkowo od Księdza Proboszcza	- 800 zł
6. Za świece i opłatki	- 5790 zł
Razem jest to suma: 19120,98 złotych	

Wydatki:

1. Pomoc indywidualna	- 2794,32 zł
2. Przywóz żywności (Caritas Kalisz + opłata statutowa)	- 900 zł
3. Obiady w szkołach	- 7738,50 zł
4. Paczki wielkanocne	- 1435,56 zł
5. Paczki na Boże Narodzenie	- 1550,62 zł
6. Koszt świec i opłatków	- 2750 zł
Razem jest to suma: 17169 złotych.	
Na rok 2013 zostało: 1951,98 złotych	

W 2012 roku Zespół Charytatywny otrzymał od Caritasu Diecezji Kaliskiej i wydał łącznie 7778 kg produktów spożywczych o wartości 26383 złotych. Pomocą objęto 470 osób – tj. 151 rodzin. W trzech dostawach otrzymaliśmy w następujących ilościach: mleko – 3600 l, masła – 200 kg, sera – 200 kg, makaronu – 1120 kg, mielonkę – 624 kg, ryż – 460 kg, dżem – 374 kg, herbatniki – 240 kg, olej – 300 l, kasza gryczana – 460 kg oraz groszek z marchewką – 200 kg. Żywność odbierano w wyznaczonym terminie, jedynie w kilku przypadkach gdy nie zgłosiła się osoba z listy Caritas przydział oddaliśmy innym potrzebującym.

Z OBRAD RADY DUSZPASTERSKIEJ

Opłatkowe spotkanie Rady Duszpasterskiej odbyło się 13 stycznia 2013 roku na probostwie. Przewodniczył proboszcz

parafii ks. Stanisław Szymański, który po krótkiej modlitwie rozpoczął wspólnotowe śpiewanie kolęd.